

ΑΥΔΙΝΛΙ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)
της 7ης Ιουλίου 2005*

Στην υπόθεση C-373/03,

με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, που υπέβαλε το Verwaltungsgericht Freiburg (Γερμανία) με απόφαση της 12ης Μαρτίου 2003, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 5 Σεπτεμβρίου 2003, στο πλαίσιο της δίκης

Ceyhun Aydinli

κατά

Land Baden-Württemberg,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους R. Silva de Lapuerta, πρόεδρο τμήματος, R. Schintgen (εισηγητή) και P. Kūris, δικαστές,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer
γραμματέας: R. Grass

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- το Land Baden-Württemberg [ομόσπονδο κράτος της Βάδης-Βυρτεμβέργης], εκπροσωπούμενο από την I. Karrais,
- η Γερμανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την A. Tiemann,
- η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους G. Rozet και H. Kreppel,

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Η αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία των άρθρων 6 και 7 της αποφάσεως 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως, της 19ης Σεπτεμβρίου 1980, σχετικά με την προώθηση της συνδέσεως (στο εξής: απόφαση 1/80). Το Συμβούλιο Συνδέσεως συστάθηκε με τη Συμφωνία Συνδέσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής

Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας, η οποία υπογράφηκε στις 12 Σεπτεμβρίου 1963 στην Άγκυρα από τη Δημοκρατία της Τουρκίας, αφενός, και από τα κράτη μέλη της ΕΟΚ και την Κοινότητα, αφετέρου, και η οποία συνήφθη, εγκρίθηκε και επικυρώθηκε εξ ονόματος της Κοινότητας με την απόφαση 64/732/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Δεκεμβρίου 1963 (ΕΕ ειδ. έκδ. 11/001, σ. 48).

- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ του C. Aydinli, Τούρκου πολίτη, και του Land Baden-Württemberg σχετικά με διαδικασία απελάσεως από τη γερμανική επικράτεια.

Το νομικό πλαίσιο

- 3 Το άρθρο 6, παράγραφοι 1 και 2, της αποφάσεως 1/80 προβλέπει τα εξής:

«1. Υπό την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 7 περί ελεύθερης προσβάσεως των μελών της οικογενείας του στην απασχόληση, ο Τούρκος εργαζόμενος που είναι ενταγμένος στη νόμιμη αγορά εργασίας κράτους μέλους:

- εφόσον έχει απασχοληθεί νομίμως επί ένα έτος στο κράτος αυτό, δικαιούται ανανεώσεως της ισχύουσας αδείας εργασίας του στον ίδιο εργοδότη, αν εξακολουθεί να κατέχει θέση εργασίας·
- εφόσον έχει απασχοληθεί νομίμως επί τρία έτη, και υπό την επιφύλαξη της αποδοτέας στους εργαζομένους των κρατών μελών της Κοινότητας προτε-

ραιότητας, δικαιούται, εντός αυτού του κράτους μέλους, να αποδεχθεί, κατ' επιλογή του, άλλη προσφορά εργασίας, στο ίδιο επάγγελμα, που του γίνεται υπό συνθήκες συνθήκες από άλλο εργοδότη και έχει καταγραφεί από τις υπηρεσίες απασχολήσεως του οικείου κράτους μέλους.

- όσον έχει απασχοληθεί νομίμως επί τέσσερα έτη, έχει ελεύθερη πρόσβαση σε οποιαδήποτε έμμισθη δραστηριότητα της επιλογής του εντός αυτού του κράτους μέλους.

2. Οι ετήσιες άδειες και οι απουσίες λόγω μητρότητας, εργατικού ατυχήματος ή ασθένειας μικρής διάρκειας εξομοιώνονται με περιόδους νόμιμης απασχολήσεως. Οι δεόντως διαπιστωμένες από τις αρμόδιες αρχές περίοδοι ακούσιας ανεργίας και οι απουσίες λόγω ασθένειας μακράς διάρκειας, χωρίς να εξομοιώνονται με περιόδους νόμιμης απασχολήσεως, δεν θίγουν τα δικαιώματα που έχουν αποκτηθεί βάσει της προηγούμενης περιόδου απασχολήσεως.»

4 Το άρθρο 7 της απόφασης 1/80 προβλέπει τα εξής:

«Τα μέλη της οικογένειας Τούρκου εργαζομένου ενταγμένου στη νόμιμη αγορά εργασίας κράτους μέλους, στα οποία έχει επιτραπεί να ζήσουν μαζί του:

- όσον διαμένουν νομίμως στο κράτος αυτό επί τρία τουλάχιστον έτη και υπό την επιφύλαξη της αποδοτέας στους εργαζομένους των κρατών μελών της Κοινότητας προτεραιότητας, δικαιούνται να αποδεχθούν οποιαδήποτε προσφορά εργασίας.
- εφόσον διαμένουν νομίμως στο κράτος αυτό επί πέντε τουλάχιστον έτη, έχουν ελεύθερη πρόσβαση σε οποιαδήποτε έμμισθη δραστηριότητα.

Τα τέκνα Τούρκων εργαζομένων που έχουν ολοκληρώσει την επαγγελματική τους κατάρτιση εντός της χώρας υποδοχής μπορούν, ανεξαρτήτως της διάρκειας διαμονής τους στο συγκεκριμένο κράτος μέλος, να αποδεχθούν οποιαδήποτε προσφορά εργασίας εντός αυτού, υπό τον όρο ότι ο ένας από τους γονείς έχει ασκήσει νόμιμη εργασία επί τρία τουλάχιστον έτη εντός του εν λόγω κράτους μέλους.»

- 5 Το άρθρο 14, παράγραφος 1, της ίδιας αποφάσεως προβλέπει τα εξής:

«Οι διατάξεις του παρόντος τμήματος εφαρμόζονται υπό την επιφύλαξη των περιορισμών που δικαιολογούνται από λόγους δημοσίας τάξεως, δημοσίας ασφαλείας και δημοσίας υγείας».

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

- 6 Από τον φάκελο της υποθέσεως προκύπτει ότι ο C. Aydinli γεννήθηκε στη Γερμανία το 1974. Από το 1980 έως το 1989, έζησε στο σπίτι των πάππων του στην Τουρκία όπου πραγματοποίησε τις εγκύκλιες σπουδές του. Τον Σεπτέμβριο του 1989, του επετράπη η είσοδος στη Γερμανία προκειμένου να ζήσει εκεί με τους γονείς του, όπου και έλαβε επαγγελματική εκπαίδευση. Από τον Ιανουάριο του 1995 μέχρι τον Σεπτέμβριο του 2000, παρείχε τις έμμισθες επαγγελματικές του υπηρεσίες στον ίδιο εργοδότη και, από τον Ιούνιο του 1995, κατέχει άδεια παραμονής αορίστου χρόνου στο εν λόγω κράτος μέλος.

- 7 Ο C. Aydinli συνελήφθη στις 27 Σεπτεμβρίου 2000, κατηγορούμενος για παράνομο εμπόριο σημαντικής ποσότητας ναρκωτικών, τέθηκε σε προσωρινή κράτηση και,

στις 31 Μαΐου 2001, καταδικάστηκε σε στερητική της ελευθερίας ποινή τριών ετών, από την οποία αφαιρέθηκε ο χρόνος της προσωρινής του κρατήσεως.

- 8 Ο C. Aydinli εξέτισε μέρος μόνον της ποινής του, η εκτέλεση της οποίας ανεστάλη από τις 2 Οκτωβρίου 2001, προκειμένου να του επιτραπεί να υποβληθεί σε θεραπευτική αγωγή αποτοξινώσεως μακράς διάρκειας, την οποία ολοκλήρωσε επιτυχώς στις 16 Ιουλίου 2002. Με δικαστική απόφαση της 6ης Νοεμβρίου 2002, ο χρόνος της θεραπείας αφαιρέθηκε από τη διάρκεια της ποινής που του είχε επιβληθεί και η εκτέλεση του υπολοίπου της ποινής ανεστάλη.
- 9 Αφότου ολοκλήρωσε τη θεραπευτική αγωγή αποτοξινώσεως, ο C. Aydinli εργάζεται στον πατέρα του στη Γερμανία.
- 10 Στις 16 Αυγούστου 2001, οι γερμανικές αρχές διέταξαν την άμεση απέλασή του με απόφαση κατά της οποίας ο ενδιαφερόμενος άσκησε προσφυγή στις 20 Σεπτεμβρίου 2001.
- 11 Το αιτούν δικαστήριο, καίτοι εκτιμά ότι η απόφαση περί απελάσεως είναι σύμφωνη με το εθνικό δίκαιο, δυνάμει του οποίου οι αλλοδαποί που έχουν καταδικαστεί, λόγω παραβάσεως των διατάξεων του νόμου περί ναρκωτικών, με αμετάκλητη απόφαση σε ποινή φυλακίσεως τουλάχιστον τριών μηνών χωρίς αναστολή πρέπει να απελούνονται υποχρεωτικώς, διερωτάται επί της συμβατότητας του μέτρου της απελάσεως με την απόφαση 1/80.

- 12 Πράγματι, κατά πάγια νομολογία, το άρθρο 14, παράγραφος 1, της εν λόγω αποφάσεως απαγορεύει την απέλαση Τούρκου υπηκόου, οσάκις το μέτρο αυτό διατάσσεται κατόπιν ποινικής καταδίκης και με σκοπό την αποτροπή άλλων αλλοδαπών, χωρίς η ατομική συμπεριφορά του ενδιαφερόμενου να δίδει στη συγκεκριμένη περίπτωση λαβή για να υποθεθεί ότι θα διαπράξει και άλλες σοβαρές παραβάσεις δυνάμενες να διαταράξουν τη δημόσια τάξη εντός του κράτους μέλους υποδοχής (απόφαση της 10ης Φεβρουαρίου 2000, C-340/97, Nazli, Συλλογή 2000, σ. I-957).
- 13 Ωστόσο, το αιτούν δικαστήριο είναι πεπεισμένο συναφώς ότι ο C. Aydınli δεν παρουσίαζε κανένα κίνδυνο υποτροπής κατά τον χρόνο λήψεως της αποφάσεως περί απελάσεως.
- 14 Εντούτοις, προτού αποφανθεί επί της δυνατότητας εφαρμογής στην υπόθεση της κύριας δίκης του άρθρου 14, παράγραφος 1, της αποφάσεως 1/80, το αιτούν δικαστήριο κρίνει αναγκαίο να εξεταστεί κατά πόσον ο ενδιαφερόμενος μπορούσε να επικαλεστεί δικαίωμα που του παρέχει διάταξη της εν λόγω αποφάσεως και, ειδικότερα, τα άρθρα της 6 και 7.
- 15 Βεβαίως, ως Τούρκος εργαζόμενος που έχει ασκήσει το επάγγελμά του για περισσότερα από τέσσερα συναπτά έτη, ο C. Aydınli εμπίπτει στο καθεστώς του άρθρου 6, παράγραφος 1, τρίτη περίπτωση, της αποφάσεως 1/80. Επίσης, ως τέκνο Τούρκου εργαζομένου ενταγμένου στη νόμιμη αγορά εργασίας του κράτους μέλους στο οποίο κατοικεί νομίμως επί πέντε τουλάχιστον έτη και δεδομένου ότι έχει ολοκληρώσει στο κράτος αυτό την επαγγελματική του εκπαίδευση, ο C. Aydınli απολαύει των δικαιωμάτων που παρέχει το άρθρο 7, πρώτο εδάφιο, δεύτερη περίπτωση, και δεύτερο εδάφιο, της αποφάσεως αυτής.

16 Ωστόσο, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται εάν, κατά τον χρόνο εκδόσεως της αποφάσεως περί απελάσεως, ο C. Aydinli είχε απολέσει τα δικαιώματα αυτά λόγω της μακρόχρονης απουσίας του από την αγορά εργασίας, η οποία οφειλόταν κατ' αρχάς στην προσωρινή του κράτηση κατά το διάστημα από 27 Σεπτεμβρίου 2000 έως 3 Ιουλίου 2001, στη συνέχεια στην εκτέλεση της ποινής φυλακίσεως κατά το διάστημα από 4 Ιουλίου 2001 έως 1η Οκτωβρίου 2001 και, τέλος, στη θεραπευτική αγωγή αποτοξινώσεως στην οποία υποβλήθηκε από τις 2 Οκτωβρίου 2001 έως τις 16 Ιουλίου 2002.

17 Το Verwaltungsgericht Freiburg, εκτιμώντας ότι, υπ' αυτές τις συνθήκες, ήταν αναγκαία για την επίλυση της διαφοράς η ερμηνεία του κοινοτικού δικαίου, αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Μπορεί η αποδεικνυόμενη λόγω της εκτελέσεως μιας μη ισόβιας στερητικής της ελευθερίας ποινής απουσία Τούρκου εργαζομένου από τη νόμιμη αγορά εργασίας να έχει ως συνέπεια ότι ο εν λόγω εργαζόμενος αποχωρεί από αυτήν και χάνει ως εκ τούτου τα δικαιώματα που έχει αποκτήσει μέσω της πολυετούς απασχολήσεως στο κράτος μέλος κατά το άρθρο 6, παράγραφος 1, περίπτωση 3, της αποφάσεως 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως, της 19ης Σεπτεμβρίου 1980, σχετικά με την προώθηση της συνδέσεως;

2) Πώς υπολογίζεται ενδεχομένως το χρονικό διάστημα της επιφέρουσας απώλεια δικαιωμάτων απουσίας από την αγορά εργασίας λόγω της εκτελέσεως της στερητικής της ελευθερίας ποινής;

3) Μπορεί κατά τον υπολογισμό του χρονικού αυτού διαστήματος να συνυπολογιστεί ο χρόνος της απουσίας του Τούρκου εργαζομένου, η οποία οφειλόταν στην προσωρινή κράτηση που προηγήθηκε άμεσα της εκτελέσεως της στερητικής της ελευθερίας ποινής;

- 4) Μπορεί, επίσης, κατά τον υπολογισμό του χρονικού αυτού διαστήματος να ληφθεί υπόψη ότι ο προσφεύγων, κατά το χρονικό σημείο της αποφάσεως περί απελάσεως, όπως προβλέπεται, θα παραμείνει επί αρκετό χρόνο ακόμη μακριά από την αγορά εργασίας, διότι άνευ της αποφάσεως περί απελάσεως μπορεί, όπως σφόδρα πιθανολογείται, να αρχίσει κατόπιν αναστολής της εκτελέσεως της στερητικής της ελευθερίας ποινής θεραπευτική αγωγή για χρόνιους τοξικομανείς που θα βοηθήσει την κοινωνική και επαγγελματική του αποκατάσταση και υφίστανται συναφώς αρκετές προοπτικές επιτυχίας;

- 5) Είναι αναγκαία για τη λήξη της νομικής καταστάσεως μέλους οικογενείας Τούρκου εργαζομένου κατά το άρθρο 7, πρώτο εδάφιο, δεύτερη περίπτωση, της αποφάσεως 1/80 τόσο η λύση μιας οικογενειακής κοινότητας βίου του μέλους οικογενείας με τον Τούρκο εργαζόμενο, από τον οποίο αντλούσε το δικαίωμά του παραμονής, όσο και η οριστική αποχώρηση αυτού του μέλους οικογενείας από τη νόμιμη αγορά εργασίας του κράτους μέλους στο οποίο αμφότεροι ζουν;

- 6) Υφίσταται κατά κανόνα η σημαντική κατ' αυτή την έννοια λύση μιας οικογενειακής κοινότητας βίου στις περιπτώσεις κατά τις οποίες το ενήλικο τέκνο του Τούρκου εργαζομένου εγκαταλείπει μονίμως την κατοικία του και ούτε αυτό ούτε ο Τούρκος εργαζόμενος χρειάζονται πλέον ιδιαίτερη ανθρώπινη παρουσία και φροντίδα;

- 7) Πρέπει η σχετική με τη νομική κατάσταση του μέλους οικογενείας Τούρκου εργαζομένου κατά το άρθρο 7, πρώτο εδάφιο, δεύτερη περίπτωση, αποχώρηση από την αγορά εργασίας να προσδιορίζεται βάσει των ίδιων κριτηρίων όπως σε συνάρτηση με την απώλεια των δικαιωμάτων που απορρέουν από το άρθρο 6, παράγραφος 1, τρίτη περίπτωση;

- 8) Χάνει το τέκνο Τούρκου εργαζομένου, το οποίο έχει ολοκληρώσει κύκλο επαγγελματικής εκπαίδευσής στη χώρα υποδοχής, το κατά το άρθρο 7, παράγραφος 2, της αποφάσεως 1/80 δικαίωμά του να αποδέχεται οποιαδήποτε

προσφορά εργασίας στο συγκεκριμένο κράτος μέλος, όταν ήδη, μέσω διαρκούς αναλήψεως απασχολήσεως, έχει εισέλθει στην εκεί αγορά εργασίας;

- 9) Χάνεται το απορρέον από το άρθρο 7, δεύτερο εδάφιο, της αποφάσεως 1/80 δικαίωμα, όταν ο δικαιούχος έχει αποχωρήσει από τη νόμιμη αγορά εργασίας αυτού του κράτους κατά τρόπο που θα επέφερε απώλεια της νομικής καταστάσεως του Τούρκου εργαζομένου κατά το άρθρο 6, παράγραφος 1, τρίτη περίπτωση;»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

Εισαγωγική παρατήρηση

- 18 Πρέπει, κατ' αρχάς, να επισημανθεί ότι η υπόθεση της κύριας δίκης αφορά την κατάσταση Τούρκου υπηκόου στον οποίο, ως τέκνο Τούρκων μεταναστών εκ των οποίων τουλάχιστον ο ένας είναι ενταγμένος στη νόμιμη αγορά εργασίας ενός κράτους μέλους, επιτράπη να ζήσει μαζί με τους γονείς του στο έδαφος του κράτους μέλους αυτού στα πλαίσια οικογενειακής επανενώσεως, βάσει του άρθρου 7, πρώτο εδάφιο, της αποφάσεως 1/80. Το αιτούν δικαστήριο διαπιστώνει σχετικώς ότι ο ενδιαφερόμενος έχει δικαίωμα ελεύθερης προσβάσεως σε οποιαδήποτε έμμισθη δραστηριότητα, σύμφωνα με τη δεύτερη περίπτωση της διατάξεως αυτής, καθόσον έχει συμπληρώσει πέντε τουλάχιστον έτη νόμιμης διαμονής στο κράτος μέλος αυτό.
- 19 Επιπλέον, το άρθρο 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως 1/80 εφαρμόζεται «υπό την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 7 περί ελεύθερης προσβάσεως των μελών της οικογενείας [του Τούρκου εργαζομένου] στην απασχόληση». Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι οι διατάξεις αυτές αποτελούν ειδικότερο νόμο σε σχέση με τις τρεις περιπτώσεις του άρθρου 6, παράγραφος 1, που αναφέρονται σε δικαιώματα που διευρύνονται σταδιακά, αναλόγως της διάρκειας της νόμιμης ασκήσεως έμμισθης δραστηριότητας.

- 20 Υπ' αυτές τις συνθήκες, είναι σκόπιμο να εξεταστούν κατ' αρχάς το πέμπτο, έκτο και έβδομο ερώτημα, που αφορούν την ερμηνεία του άρθρου 7, πρώτο εδάφιο, δεύτερη περίπτωση, της αποφάσεως 1/80.

Επί του πέμπτου, έκτου και έβδομου προδικαστικού ερωτήματος

- 21 Τα ερωτήματα αυτά αφορούν το κατά πόσον ένας Τούρκος υπήκοος, όπως ο C. Aydınli, ο οποίος έχει εντός κράτους μέλους, δυνάμει του άρθρου 7, πρώτο εδάφιο, δεύτερη περίπτωση, της αποφάσεως 1/80, δικαίωμα ελεύθερης προσβάσεως σε οποιαδήποτε έμμισθη δραστηριότητα της επιλογής του, μπορεί να απολέσει το δικαίωμα αυτό αν καταδικαστεί σε ποινή πολυετούς φυλακίσεως, η οποία δεν ανεστάλη αρχικώς, αλλά της οποίας η εκτέλεση αντικαταστάθηκε εν μέρει από την υποχρέωση υποβολής σε μακράς διάρκειας θεραπευτική αγωγή αποτοξινώσεως. Πρέπει, επομένως, να εξεταστούν από κοινού.
- 22 Προκειμένου να δοθεί χρήσιμη απάντηση, επιβάλλεται, κατ' αρχάς, να υπομνηστεί η νομολογία σύμφωνα με την οποία το άρθρο 7, πρώτο εδάφιο, της αποφάσεως 1/80 καλύπτει την περίπτωση του Τούρκου υπηκόου ο οποίος, ως μέλος της οικογένειας Τούρκου εργαζομένου που είναι ή υπήρξε ενταγμένος στη νόμιμη αγορά εργασίας του κράτους μέλους υποδοχής, είτε μετέβη για να ζήσει μαζί με τον εν λόγω εργαζόμενο στα πλαίσια οικογενειακής επανενώσεως είτε γεννήθηκε και διαμένει ανέκαθεν στο κράτος αυτό. Η δυνατότητα εφαρμογής της διατάξεως αυτής σε τέτοιου είδους καταστάσεις δεν εξαρτάται από το αν, κατά τον κρίσιμο χρόνο, ο ενδιαφερόμενος είναι ενήλικος και δεν διαμένει πλέον με την οικογένειά του, αλλά ζει ως ανεξάρτητος εργαζόμενος στο οικείο κράτος μέλος (βλ., υπ' αυτή την έννοια, αποφάσεις της 16ης Μαρτίου 2000, C-329/97, Ergat, Συλλογή 2000, σ. I-1487, σκέψεις 26 και 27, και της 11ης Νοεμβρίου 2004, C-467/02, Cetinkaya, δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στη Συλλογή, σκέψη 34).

- 23 Ο εν λόγω Τούρκος υπήκοος δεν μπορεί, επομένως, να απολέσει αποκτηθέν βάσει της ως άνω διατάξεως δικαίωμα για τους λόγους που εκτέθηκαν στην ανωτέρω σκέψη. Επιπλέον, το δικαίωμα των μελών της οικογένειας ενός εργαζομένου να αποκτούν, μετά από ορισμένο χρόνο, πρόσβαση σε θέση εργασίας στο κράτος μέλος υποδοχής αποσκοπεί ακριβώς στο να εδραιώσει τη θέση τους στο κράτος αυτό, προσφέροντάς τους τη δυνατότητα αυτονομίσεως.
- 24 Κατά τα λοιπά, παρότι το άρθρο 7, πρώτο εδάφιο, πρώτη περίπτωση, της αποφάσεως 1/80 επιβάλλει, κατ' αρχήν, στο μέλος της οικογένειας ενός Τούρκου εργαζομένου να συμβιώνει πράγματι με τον εργαζόμενο για χρονικό διάστημα τριών ετών κατά το οποίο ο ενδιαφερόμενος δεν πληροί τις προϋποθέσεις προσβάσεως στην αγορά εργασίας του κράτους μέλους υποδοχής (βλ. αποφάσεις της 17ης Απριλίου 1997, C-351/95, Kadiman, Συλλογή 1997, σ. I-2133, σκέψεις 33, 37, 40, 41 και 44, και προπαρατεθείσα Cetinkaya, σκέψη 30), εντούτοις, τα κράτη μέλη δεν έχουν πλέον την εξουσία να εξαρτούν από προϋποθέσεις τη διαμονή μέλους της οικογένειας Τούρκου εργαζομένου πέραν της τριετίας αυτής και αυτό ισχύει κατά μείζονα λόγο στην περίπτωση του Τούρκου μετανάστη που πληροί τις προϋποθέσεις του ως άνω άρθρου 7, πρώτο εδάφιο, δεύτερη περίπτωση (βλ. προπαρατεθείσες αποφάσεις Ergat, σκέψεις 37 έως 39, και Cetinkaya, σκέψη 30).
- 25 Συναφώς, το Δικαστήριο έχει κρίνει ειδικότερα, όσον αφορά τα μέλη της οικογένειας στα οποία αναφέρεται το άρθρο 7, πρώτο εδάφιο, τα οποία, όπως ο C. Aydinli, έχουν αποκτήσει, μετά από πέντε έτη νόμιμης διαμονής, δικαίωμα ελεύθερης προσβάσεως στην εργασία στο κράτος μέλος υποδοχής, σύμφωνα με τη δεύτερη περίπτωση της διατάξεως αυτής, ότι όχι μόνον ο ενδιαφερόμενος αντλεί απευθείας από την απόφαση 1/80 ατομικό δικαίωμα ως προς την εργασία, λόγω του άμεσου αποτελέσματος της ανωτέρω διατάξεως, αλλ' επιπλέον η πρακτική αποτελεσματικότητα του δικαιώματος αυτού προϋποθέτει κατ' ανάγκη την ύπαρξη αντίστοιχου δικαιώματος διαμονής, το οποίο επίσης στηρίζεται στο κοινοτικό δίκαιο και είναι ανεξάρτητο από το αν εξακολουθούν να υπάρχουν οι προϋποθέσεις κτήσεως των εν λόγω δικαιωμάτων (βλ. προπαρατεθείσες αποφάσεις Ergat, σκέψη 40, Cetinkaya, σκέψη 31, και, κατ' αναλογία, απόφαση της 7ης Ιουλίου 2005, C-383/03, Dogan, Συλλογή 2005, σ. I-6237, σκέψη 14).

- 26 Κατά συνέπεια, το γεγονός ότι η προϋπόθεση γενέσεως του επίδικου δικαιώματος, στην προκειμένη περίπτωση η συμβίωση με τον Τούρκο εργαζόμενο για ορισμένο χρονικό διάστημα, εκλείπει όταν το μέλος της οικογένειας του εργαζόμενου αυτού αποκτήσει το οικείο δικαίωμα, δεν μπορεί να θέσει εκ νέου υπό αμφισβήτηση την απόλαυση του δικαιώματος αυτού.
- 27 Δεύτερον, από τη νομολογία προκύπτει ότι οι περιορισμοί του δικαιώματος διαμονής που είναι συνακόλουθο του δικαιώματος προσβάσεως στην αγορά εργασίας και πραγματικής ασκήσεως επαγγέλματος, που έχουν τα μέλη της οικογένειας του Τούρκου εργαζομένου τα οποία πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 7, πρώτο εδάφιο, της αποφάσεως 1/80, εντάσσονται σε δύο κατηγορίες. Είτε η παρουσία του Τούρκου μετανάστη στο έδαφος του κράτους μέλους υποδοχής συνιστά, λόγω της ατομικής συμπεριφοράς του, πραγματικό και σοβαρό κίνδυνο για τη δημόσια τάξη, την ασφάλεια και τη δημόσια υγεία, κατ' εφαρμογή του άρθρου 14, παράγραφος 1, της αποφάσεως 1/80, είτε το μέλος της οικογένειας εγκατέλειψε το έδαφος του κράτους υποδοχής για μεγάλο χρονικό διάστημα και χωρίς να υπάρχουν θεμιτοί λόγοι (βλ., συναφώς, προπαρατεθείσες αποφάσεις Ergat, σκέψεις 45, 46 και 48, και Cetinkaya, σκέψη 36).
- 28 Αντιθέτως, το άρθρο 7, πρώτο εδάφιο, της αποφάσεως 1/80 δεν επιτρέπει να περιορίζονται, λόγω παρατεταμένης απουσίας από την αγορά εργασίας, τα δικαιώματα που παρέχει η διάταξη αυτή στον Τούρκο υπήκοο ο οποίος βρίσκεται στην κατάσταση του C. Aydınli, κατόπιν της καταδίκης του σε ποινή, έστω και πολυετούς και χωρίς αναστολή, φυλακίσεως, ακολουθούμενη από θεραπευτική αγωγή αποτοξινώσεως (βλ., κατ' αναλογία, προπαρατεθείσα απόφαση Cetinkaya, σκέψη 39).
- 29 Η ερμηνεία που περιλαμβάνεται στην ανωτέρω σκέψη επιβάλλεται κατά μείζονα λόγο, καθόσον, αντιθέτως προς το άρθρο 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως 1/80,

που αφορά τους Τούρκους εργαζομένους, η γένεση των σχετικών με την εργασία δικαιωμάτων των μελών της οικογένειας των εργαζομένων αυτών εξαρτάται, σύμφωνα με το άρθρο 7, πρώτο εδάφιο, της αποφάσεως αυτής, όχι από την ένταξη των μελών αυτών της οικογένειας στη νόμιμη αγορά εργασίας του οικείου κράτους μέλους και από την άσκηση έμμισθης δραστηριότητας για ορισμένο χρονικό διάστημα, αλλ' απλώς από την προϋπόθεση της πραγματικής συμβιώσεως με τον εργαζόμενο, από τον οποίον αντλούν τα δικαιώματά τους, για μια αρχική περίοδο τριών ετών. Κατά τα λοιπά, η πρώτη και η δεύτερη περίπτωση του πρώτου εδαφίου του άρθρου 7 παρέχουν στα μέλη της οικογένειας των Τούρκων εργαζομένων δικαίωμα εργασίας, χωρίς, όμως, να τους επιβάλλουν υποχρέωση ασκήσεως έμμισθης δραστηριότητας, όπως αυτή που προβλέπει το άρθρο 6, παράγραφος 1, της ίδιας αποφάσεως.

30 Από τα ανωτέρω προκύπτει, αφενός, ότι οι διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 6 της αποφάσεως 1/80 δεν έχουν σε καμιά περίπτωση εφαρμογή στο πλαίσιο του άρθρου 7 της ίδιας αποφάσεως. Πράγματι, η παράγραφος 2 του ως άνω άρθρου 6 προβλέπει τις συνέπειες διαφόρων λόγων διακοπής της εργασίας αποκλειστικά και μόνο για τους σκοπούς του συνυπολογισμού των περιόδων εργασίας που είναι αναγκαίες για τη γένεση των δικαιωμάτων στα οποία αναφέρεται το άρθρο 6, παράγραφος 1 (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση Dogan, σκέψη 15).

31 Αφετέρου, προκύπτει επίσης ότι το μέλος της οικογένειας Τούρκου εργαζομένου που πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 7, πρώτο εδάφιο, της αποφάσεως 1/80 και επιθυμεί να εργαστεί εντός του κράτους μέλους υποδοχής δεν υποχρεούται να συμμορφωθεί προς τις αυστηρότερες υποχρεώσεις που επιβάλλει συναφώς το άρθρο 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως αυτής (βλ. υπ' αυτή την έννοια, κατ' αναλογία, την απόφαση της 19ης Νοεμβρίου 1998, C-210/97, Akman, Συλλογή 1998, σ. I-7519, σκέψεις 48 έως 50).

- 32 Κατόπιν όλων των ανωτέρω, στο πέμπτο, έκτο και έβδομο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι Τούρκος υπήκοος που έχει αποκτήσει το δικαίωμα ελεύθερης προσβάσεως σε οποιαδήποτε έμμισθη δραστηριότητα της επιλογής του, δυνάμει του άρθρου 7, πρώτο εδάφιο, δεύτερη περίπτωση, της αποφάσεως 1/80, δεν χάνει το δικαίωμα αυτό ούτε λόγω παρατεταμένης απουσίας από την αγορά εργασίας, που οφείλεται σε φυλάκιση έστω και αν αυτή διήρκεσε πολλά έτη και ακολουθήθηκε από μακροχρόνια θεραπευτική αγωγή αποτοξινώσεως, ούτε λόγω του ότι, κατά τον χρόνο της επίμαχης αποφάσεως περί απελάσεως, ο ενδιαφερόμενος ήταν ενήλικος και δεν διέμενε πλέον με τον Τούρκο εργαζόμενο από τον οποίο αντλούσε το δικαίωμά του παραμονής, αλλά ζούσε χωρίς να εξαρτάται από τον εργαζόμενο αυτό.

Επί του πρώτου, δεύτερου, τρίτου και τέταρτου προδικαστικού ερωτήματος, καθώς και επί του όγδου και ένατου προδικαστικού ερωτήματος

- 33 Λαμβανομένης υπόψη της απαντήσεως που δόθηκε στο πέμπτο, έκτο και έβδομο προδικαστικό ερώτημα, παρέλκει η απάντηση στα λοιπά ερωτήματα.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 34 Δεδομένου ότι η διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπόπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) αποφαινεται:

Τούρκος υπήκοος που έχει αποκτήσει το δικαίωμα ελεύθερης προσβάσεως σε οποιαδήποτε έμμισθη δραστηριότητα της επιλογής του, δυνάμει του άρθρου 7, πρώτο εδάφιο, δεύτερη περίπτωση, της αποφάσεως 1/80, της 19ης Σεπτεμβρίου 1980, σχετικά με την προώθηση της συνδέσεως, που εξέδωσε το Συμβούλιο Συνδέσεως, το οποίο συστάθηκε με τη Συμφωνία Συνδέσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας, δεν χάνει το δικαίωμα αυτό ούτε λόγω παρατεταμένης απουσίας που οφείλεται σε φυλάκιση από την αγορά εργασίας, έστω και αν αυτή διήρκεσε πολλά έτη και ακολουθήθηκε από μακροχρόνια θεραπευτική αγωγή αποτοξινώσεως, ούτε λόγω του ότι, κατά τον χρόνο της επίμαχης αποφάσεως απελάσεως, ο ενδιαφερόμενος ήταν ενήλικος και δεν διέμενε πλέον με τον Τούρκο εργαζόμενο από τον οποίο αντλούσε το δικαίωμά του παραμονής, αλλά ζούσε χωρίς να εξαρτάται από τον εργαζόμενο αυτό.

(υπογραφές)